

עמ"י 33789/10 - רני גלבוע, פסקת הייעוץ בע"מ נגד מדינת ישראל, מס הכנסה-تبיעות-פקיד שומהCHKירות חיפה והצפון

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"י 33789-10-17 גלבוע ואח' נ' מס הכנסה-تبיעות-פקיד שומהCHKירות חיפה והצפון
תיק חיזוני: מס' מספר תיק חיזוני

בפני	כבוד השופט ערן קוטון
עוררים	רני גלבוע
2.	פסקת הייעוץ בע"מ
נגד	מדינת ישראל
משיבה	מס הכנסה-تبיעות-פקיד שומהCHKירות חיפה והצפון
החלטה	

- לפני עורך על החלטת בית משפט השלום בחיפה (להלן: "בית משפט קמא") שניתנה ב文书'ע 17-06-46915 בגדירה נדחתה בקשה לעיון חוזר בתנאי השחרור בהם נתון עורך 1.

השתלשלות האירועים

2. כנגד העוררים מתנהלת חקירה בחשד לביצוע עבירות שונות.

בקשות המשיבה שהוגשה לבית משפט קמא ביום 17.6.20 נטען כי בידי המשיבה ראות לכוארה הקשורות את עורך 1 לביצוע עבירות מסווג פשוט לפי סעיף 220 לפיקודת מס הכנסה, בדמות מסירת אמירות ותרומות כזבות בדוחות שהוגשו על פי הפקודה, הכהנה וקיים רשומות כזבות, צווף רשומות ומסמכים, ושימוש במרמה, עורמה ותחבולה, במצויד ובכוונה להתחמק ממס ולעוזר לאחרים להתחמק ממס.

3. נטען כי עורך 1 הוא רואה חשבון המציג לקוותם בפני פקידי שומה ומגיש עבורים דוחות שנתיים ובקשות להחזיר מס. עורך 1 מבצע את פעילותו העסקיית באמצעות עורתת 2. שכר טרחתו של עורך 1 נגזר מגובה החזר המס שמקבל הלקוח ומהווה כ-30% מההחזר. בחיפוש שנערך בביתו של עורך 1 ובמשרדיו עורתת 2 נמצאו מאות אישורים מזויפים שהוכנו על ידי עורך 1 והוגשו לפקידי שומה ברחבי הארץ. הבקשות להחזיר מס שהגיש עורך 1 עברו לקוותיו נסמכו על אישורים מזויפים שהוכנו על ידו. עורך 1 צייף אישורים ומסמכים באמצעות שינוי שביצע על גבי מסמכים קיימים בכך שערך שינויים בנוטונים הרלוונטיים, המשפיעים במישרין על החזרי המס שקיבלו לקוותו. בין היתר צייף מסמכים של חברות ביטוח, אישורי בנקים ואישורי מעסיקים. היזופים נעשו באמצעות הדבקת ספרות ואותיות אותם גזר מאישורים אחרים, שהודבקו על גבי מסמכים קיימים וצולמו באופן שנחזה לאישורים תקינים.

בשנים 2011-2017 הגיש עורר 1 לפקידי השומה בקשות להחזיר מס בסכומים של עשרות מיליון שקלים שננסכו על אישורים חזיף כמתואר לעיל.

4. הסביר שהחקירה מאפשרת את שחרורו של עורר 1 בתנאים מסוימים. נוכח רצון המשיבה להבטיח את הופעתו בבית המשפט בכל מועד שיידרש, להבטיח את התיציבותו לחקירה בכל עת שיידרש ולמנוע שיבוש הליכי חקירה ומשפט, התבקש בית משפט קמא להורות על שחרורו של עורר 1 (לאחר שחרורו מבית החולים) בתנאים שלילן -

ערבות ממשית על סך 100,000 ש"נ; עיקול ברישום על נכס ברוח' קפלן אלישבע 21 חיפה (להלן: "הבית"), גוש 11582 חלקה 51; ערבות עצמית ע"ס 500,000 ש"ח למשך 180 ימים; ערבות צד ג' ע"ס 250,000 שח למשך 180 ימים; צו יעקוב יציאה מהארץ למשך 180 ימים; הפקדת דרכון במשרדי חקירות מס הכנסתה למשך 180 ימים; התיציבות במשרדי פקיד השומה לחקירה בכל מועד שיידרש; התיציבות למשפט בכל מועד עליו יורה בית המשפט; אי יצירת קשר עם המעורבים בפרשה כולל ל��וחותיו.

5. ביום 20.6.17, בהעדרו של עורר 1 אשר אושפז בעיטה של החקירה עקב אירוע לבבי, קיבל בית משפט קמא את הבקשה. בהסכמה הצדדים הורה בית משפט קמא על שחרור עורר 1 בתנאים שפורטו לעיל. בהמשך נתן בית משפט קמא החלטות המאפשרות לעורר 1 להעתיק חלק מתיקו ל��וחותיו אשר נפתחו בידי המשיבה במהלך החקירה.

6. ביום 14.9.17 הגישו העוררים בקשה לעיון מחדש בתנאי הערובה, כך שבית משפט קמא יורה על ביטול צו עיקול מקרעין ברישום שהוטל על הבית.

בקשה נטען כי למרות שללו שלושה חודשים ממועד מעצרו של עורר 1 וממועד החיפוש שנערך בביתו ובמשרדי עוררת 2, טרם הוגש כתוב אישום כנגד העוררים. מעבר לכך הודגש כי עורר 1 לא נחקר בשנית כמעט במהלך החולמים ולמעשה אף לא זומן לחקירה נוספת. חקירותו בבית החולים נערכו בתיאום והסכמה עם באי כוחו תוך שיתוף פעולה מלא עם חוקריו, למרות מצבו הרפואי הקשה בהיותו מאושפז, ולמרות שהוא סובל מבעיות לבביות, לרבות צנתרים וניתוח מעקפים שעבר בשל מיחושים ולהצטט בחזה. כתוצאה מן התפיסה וההדר התקשורתי שקיבלה נגרם לעוררים נזק כספי אדיר באשר חל יעקוב של שלושה חודשים בהגשת דוחות שנתיים ובקשה להחזיר בשם ל��וחותיהם. שכרם של העוררים מותנה בשיעור החזרים וחודשים בהגשה חוזרותנית שקבעו למשך ימי השירותים. הפרסום אף הביא לכך ששערות להחליט לא לקבל שירותים ובקבלתו בפועל על ידי הלוקחות. הפרסום אף הביא לכך שערות להחליט לא לקבל שירותים מהעוררים או להפסיק את מתן השירותים על ידי העוררים תוך ביטול יפו' הכוח שניתנו. העוררים סובלים מפגיעה קשה בהכנסותיהם ומקשי תזרימי ממש שאינו מאפשר להם לעמוד בהתחייבויות שנטלו על עצמן, בין היתר בתשלומי מזונות, הלואות, ותשולם משכנתא על הבית.

7. לגשת העוררים, נוכח שיתוף הפעולה מצד עורר 1, די בנסיבות הנוספות הקיימות כדי למנוע חשש שהוא לא יתיצב לחקירה או להפסיק ההליכים או ימלט מאיימת הדין. העוררים אינם מקלים ראש בזכותו המשיבה לנוהל חקירה בעניינם, אך יש להבטיח כי החקירה תנהל תוך פגיעה קטנה ככל הנימן

בעוררים ובצדדים שלישים אשר פנו לעוררים לשם קבלת שירותים מקצועיים. הרוי אין תכליות של החקירה לסגור את עסקו של עורך 1 ולהפכו לפושט רגל. יש לאפשר לו, אגב קבלת בטוחות מתאימות שכבר ניתנו, למכור את הבית, לעמוד בהתחייבותו, ולכלכל את עצמו ואת בני משפחתו בכבוד.

8. לפיך התבקש בית משפט קמא להורות על ביטול צו עיקול מקרען ברישום שהוטל על זכויות עורך 1 בבית.

9.

המשיבה התנגדה לבקשת העוררים אף השיבו להtanegdota.

10. ביום 17.10.17 לאחר קיום דיון, נתן בית משפט קמא את החלטתו בבקשתו, היא ההחלטה מושאת העරר הנוכחי.

כאן המקום לציין כי קודם להציג ההסכמה לפני בית משפט קמא ביום 20.6.17, בקשה המשיבה להורות על שחרור עורך 1, בין היתר, בתנאי שיופקד סכום של 000 750 ₪. נוכח ההסכמה שהוצאה לעיל נרשם העיקול על הבית ואילו סכום הכספי שנדרש להפקדה הועמד על 100,000 ₪.

ההחלטה בית משפט קמא

11.

לאחר שעין בחומר שהוצע לפני קבע בית משפט קמא -

"[...] המדבר בחומר ראיות נכבד, המבוסס חדשנותם נגד המבוקש [עורך 1, ע.ק.], והקשרים אותו לעבירות המיחסות לו. עוצמתו של החשד - גבואה. מבחן החקירה בו עינתי עולה לכאותה כי המשיב [עורך 1, ע.ק.] פועל לקבלת החזר מס עבור חלק מלוקחותיו, תוך זיהוף מסמכים שונים, ובהיקף לא מבוטל כלל ועיקר.

שנית, זה העיקר - המבוקש שוחרר בתנאים עליהם הסכימו הצדדים. לנוכח הסכמה זו, אין בידי לקבל את טענת ב"כ המבוקש, כי מלכתחילה הייתה מוכנה המשיבה להסתפק בתנאים "צנوعים" יותר. התנאים שנקבעו כוללים עיקול ברישום על הנכס מושאת התביעה.

לא מצאתי כי חל כרטום או במאגר הראיות ולהתרשותי עוצמת החשדות נגד המבוקש - לא נחלשה מאז נקבעו תנאי השחרור הנ"ל. לנוכח פרק הזמן שחלף ומורכבות החקירה והיקפה - הרוי שגמ לא חלף זמן ניכר מאז ניתנה ההחלטה. ודאי לא באופן המצדיק כרטום בתנאים המגבילים, כמובן.

שלישית - ההנחה המובנית בתנאים מגבלים אשר נקבעו **בהסכם הצדדים**, ולתקופה של 180 ימים - כי תנאים אלו ימשיכו לחול עד תום החקירה (או תום 180 הימים, לפי המוקדם), וכי כל עוד החקירה נמשכת התמשכות סבירה - לא תקום עילה לשינוי או ביטול מי מהתנאים [השוואה בהקשר זה בש"פ 6772/05 פלוני נ' מדינת ישראל (11.8.2005); בש"פ 2016 חודיארוב נ' מדינת ישראל (31.3.2005)].

השינוי במצבו הכלכלי של המבוקש אינו עולה כדי שינוי נסיבות המצדיק סטייה מההסדר ומהתנאים המגבילים

שנקבעו בהסכמה הצדדים. מקובלת עלי טענת ב"כ המשיבה, כי לבקשת נכסים נוספים (ר' למשל מסמך במ/2), וכי ככל שנקלע ל��שי כלכלי, אין הכרח כי "פרע דוקא מהנכט מושא הבקשה".

אף לא מצאתו ממש בטענת ב"כ המבקש, לפיה התנאים שנקבעו בהסכמה הצדדים - מלכתחילה אינם מידתיים, וכי המבקש נתן הסכמתו להם רק בשל מצבו הרפואי. המציאות מלמדת כי המבקש "חי בשלום" עם תנאים אלו מזה מספר חדשים, אף לאחר שמצו בו הרפואי השתרפ, ופנה לביטול העיקול על הנכס רק בחילופ ארבעה חודשים מאז שוחרר. יש בכך כדי ללמד על רצינותו של טענה זו".

הערר

.12. העוררים ממאנים להשלים עם החלטתו של בית משפט קמא.

בהתועת ערך מפורטת ומונומקט בקשר העוררים להתערב בהחלטת בית משפט קמא ולהורות על ביטול העיקול ברישום על הבית, תוך הפקדה של סכום כסף נוסף (בזמן או בערבות בנקאית) בסכום של 200,000 ₪.

.13. לטענת העוררים, בעקבות מ"מ שנוהל בו הצדדים הומרה דרישת המשיבה לערבות ממשית ע"ס 750,000 ₪, בדרישה לערבות ממשית ע"ס 100,000 ₪ וUIKitול ברישום על זכויות המבקש בבית. הרצינול שעמד בסיס ההסכמות מטעמו של עורר 1 הוא כפול. ראשית, רצינול כלכלי, שהריatri לכל כי מבחינה כלכלית ו邏輯י תזרים מזומנים עדיף להבטיח את המשיבה בעיקול ברישום על זכויות המבקש בבית ולהקטין ככל הנitin את הצורך בביטול ממשית מסווג הפקדת מזמן או ערבות בנקאית. שניית, השגת ההסכמות نوعה להימנע מהצריך להביא לבית המשפט את עורר 1 שהיא אותה עת מאושפז בבית החולים בשל חשש לאירוע לבבי על רקע מצבו הבריאותי הכללי. הזוכר שחלפו ארבעה חודשים ממועד מעצרו וממועד החיפוש שנערך בביתו של עורר 1 ובמשרדייה של עורה 2, אך טרם הוגש כתב אישום כנגד העוררים והפעם היחידה בה נחקר עורר 1 למשך דקנות ספורותיתה במליך אשפוזו בבית החולים. מאז לא זמן עורר 1 לחקירה נוספת. כן הזכיר כי החקירה נערכה בתיאום ובהסכמה עורר 1 ובאי כוחו תוך שימוש פעולה מלא עם חוקריו למורת מצבו הרפואי הקשה. כן הודגש שלblkשותו התאפשר לעורר 1 לצלם ולהעתיק חלק גדול מהתיקים שנפתחו בעת החיפוש שבוצע. מכאן שעד למועד זה ניתנה לעורר 1 האפשרות להעתיק 263 תיק ל��חות לגבייהם שוכנעה המשיבה כי אין חש לביצוע של העבירות הנטען. עוד נטען כי בניגוד לתיקיי חקר אחרים בהם עת נתפס חומר חשוב נושאוי ומסמכים יכולם החשובים להמשיך ולעסוק בתחום עיסוקם, הרי שבמקרה דנן המסמכים שנפתחו הם למעשה "המלייע העסקי" ואמורים היו לשמש את העוררים על מנת להגיש את הדוחות השנתיים ואת בקשות ההחזיר בשם של לקוחותיהם לפקידי השומה השונים.

.14. עוד לטענת העוררים, כתוצאה מתפישת המסמכים, גם כיatri כבר היום שבן חלק גדול מהם ובין החסודות הנטען, אין דבר או חצי דבר, נגרם לעוררים נזק כספי אדיר נוכח עיכוב העולה על ארבעה חודשים בהגשת דוחות שנתיים ובבקשות להחזיר עבור הליקוחות, עת שכרם של העוררים מותנה בשיעור ההזרים ובקבלתם בפועל על ידי הליקוחות. لكن מצטרף גם הנזק הגדל שנגרם בעקבות ההד התקשורתי הרחב שניתן לפרשה על ידי המשיבה ובפרוסומים יזומים שבוצעו על ידה, אשר הובילו לשירות

לקוחות לבוחר שלא לקבל שירותים מהעוררים או להפסיק את קבלת השירותים מהם. צוין כי במקביל לחקירה אשר עורכת המשيبة ניתנה הנחיה לעכב ללא הגבלת זמן ולמעשה שלא לבדוק כלל את בקשות החזר המוגשות על ידי העוררים עבור לקוחותיהם באופן הפגע בעסקיהם. המשيبة מביאה כליה כלכלית על העוררים בהעדר הכנסות הנגבות בדרך כלל באחיזות מתוך אותם החזרים. זאת למراتות שכאמור לעיל המשיבה מודה כי במאות התקדים שהועתקו אין כל חשד לזיוף מסמכים. כן צוין כי בהחלטה תמורה ובلتוי מנוקחת, מבלתי שנייתה לעוררים כל אפשרות להיערך, הם נוטקו ממערכת שע"מ - שירות עיבוד נתונים ממוקן, באופן שיש בו לפגוע קשות בפועלותם. כל אלו הביאו לפגיעה קשה בהכנסותיהם של העוררים ולקושי תזרימי שאינם מאפשר להם לעמוד בהתחייבויות שנטלו על עצםם.

15. הנسبות המתוארותboveilo את עורר 1 במצב בו חלה ירידה דרסטיב בהכנסותיו והוא אינו יכול לעמוד בתשלומי מזונות ובתשולם המשכנתה השוטפים על הבית. עליו למכור אפוא את זכויותיו בבית על מנת לשים קץ להתחייבות החודשית השוטפת בה איינו יכול לעמוד. נוכח שנייני הנسبות הכלכלי הציע עורר 1 כבר לפניו שלושה כודשים את כלי הרכב שבבעלותו (רכב ואופנוע) למכירה. אלא שסמוعد פרסום בוצעה פניה אחת בלבד בעניין רכישת הרכב שהתגלתה במהרה שלא רלוונטית. כלל הנسبותboveilo להגשת הבקשה לבית משפט קמא.

16. לגשת העוררים טעה בית משפט קמא כאשר העניק משקל מכריע להסכומות אליהן הגיעו הצדדים מבלתי לקרו ולפרש את ההסכומות שהושגו בין הצדדים במסגרת הבקשה לשחרור בערובה. את ההסכומות שהתגבשו בין הצדדים יש לקרו כך שהדרישה לערבות ממשית בסכום של 750,000 ₪ הומרה במ"מ לדרישת ערבות ממשית של 100,000 ₪ בצויר עיקול על זכויות עורר 1 בבית. ביום, כאשר נדרש עורר 1 בשל שנייני הנسبות הכלכליות וחוסר יכולתו לעמוד בתשלומי המשכנתה, למכור את הבית שעוקל, מן הראי הוא כי העיקול על הבית האמור יומר בערבות ממשית בסכום של 650,000 ₪ או בכל סכום סביר אחר לפי שיקול דעת המשיבה. במקרה זה תוך מתן משקל ואיזון בין כלל הנسبות, יש להפחית באופן דרמטי את הסכום כך שיימוד על ערבות ממשית שלא עלתה על 200,000 ₪.

17. נטען שבית משפט קמא לא נתן משקל או לכל הפחות משקל הולם לטענה לפיה אין זה הגיוני כי יהא בהסכומות אשר הושגו בין הצדדים במסגרת הבקשה לשחרור בערובה כדי להיטיב עם המשיבה כך שלא ניתן יהיה להמיר את העיקול על זכויות עורר 1 בבית שערכו הוא מעלה מארבעה מיליון ₪ בערובה ממשית. בית משפט קמא לא קרא ופרש את ההסכומות אשר הושגו בין הצדדים במסגרת הבקשה לשחרור בערובה תוך מתן משקל הולם למצבו הבריאותי של עורר 1 אותה עת ולנוכח העובדה כי היה מאושפז בבית החולים בשל חשש לאירוע לבבי. אף לא ניתן משקל לרצונו של עורר 1 בעת גיבוש ההסכומות להימנע מהצורך להביאו בפני שופט בשל מצבו הרפואי.

18. כן נטען כי טעה בית משפט קמא כשקבע בהחלטתו כי לא התקיים שינוי נסיבות. מצבו הכלכלי של עורר 1 אשר תוכאה של התנהלות המשיבה, השתנה לרעה. פרסום החשדות פגע במוניטין העוררים והביא לכך שלקוחות רבים ביקשו לסייע את הקשר עימם, שעה שלקוחותיהם אינם מקבלים עמוד 5

שירות מרשות המיסים עקב היותם לכוחות העוררים, ושהה שמערכת שעימם סוגרת שעריה בפני העוררים לא סיבה ברורה ובהתראה של מספר דקוט. אף טעה בית משפט קמא כשנתן משקל לטענה כי לעורר 1 נכסים נוספים תוך התעלמות ואי מתן משקל לטענה לפיה מדובר ברכבי יוקהה שהוצעו למכרה אך ככל הנראה בשל היותם יקרים ערך אין בגינם הצעות רכישה. נטען כי טעה בית משפט קמא כשבחר להתבוס בהחלטתו על אף שההנחה היא שהתנאים המגבילים אשר נקבעו בהסכם הצדדים יחולו לתקופה של 180 ימים או עד לתום החקירה לפי המוקדם, וזאת בתבוסת שניתנו בהליך מעצר להבדיל מהליך שחרור בתנאים. אולם הליכים עסקו בעבירות חמורות ונענים אינם דומה לעניינו, בפרט שמאלכתיתה כיוונה המשיבה בבקשתה המקורית לשחרור עורר 1 חלף מעצרו.

19. סבורים העוררים כי די בנסיבות האחרות שניתנו להבטחת התיאצבות עורר 1 להמשך ההליכים ויש בנסיבות אלו כדי לאין כל חשש שהוא לא יתיצב לחיקיות או להמשך ההליכים או ימלט מאימת הדין. הודגש כי עקב הנזקים שנגרמו כתוצאה מהחזרות כנגדו, בכל תרחיש "יאלץ" עורר 1 למכור את הבית באופן עצמאי לאחר שבית המשפט יתן החלטה המורה על ביטול צו העיקול. אף קיים חשש שהוא הבנק לו ממושך הבית יפעל לעשות כך הויל וידו של עורר 1 איננה מוגנת לעמוד בתשלומי המשכנתא, ותקופת ההקפאה שניתנה לו על ידי הבנק למשכנתאות עתידה להסתיים בתאריך 15.11.17. רוצה לומר, הבית מושא העיקול יימכר ככל הנראה בכל מקרה ותכליתו של העරר הוא למנוע נזקכבד לעורר 1 בשל "מכירה כפיה" בכינוס נכסים על ידי הבנק, מכירה אשר תגרום לעורר 1 נזקים כבדים והוצאות מיותרות ותוביל את הצדדים בהכרח אותה נזודה עצמה בה יהיה צורך להשלים את העורבה המשנית המופקדת כעת מכסיי מכירת הבית.

20. אשר על כן, ביקשו העוררים לקבל את הערר, לעשות שימוש בסמכות בית המשפט בהתאם לסעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרם), התשנ"ו- 1996 (להלן: "חוק המעצרם") ולהורות על ביטול צו עיקול מקרען שהוטל על זכויות עורר 1 בבית. זאת בכלל, או לחילופין, בנוסף להפקדת עורבה ממשית מכסיי המכירה בסכום שלא עולה על 200,000 ₪.

מהלך הדיון בערר

21. בדיון חוזר בא כוח העוררים על טענותיו תוך הדגשה כי את הסכם הצדדים הראשונית יש לקרוא בראשי מצבו של העורר מבחינה בריאותית, פיזית, מקצועית וככללית אותה עת. כן הוזכר שמאלכתיתה המשיבה התכוונה לבקש הפקדת סכום העומד על 750,000 ₪ ומסקך אף היא כבולה להסכם. עוד נטען כי המשיבה מבקשת על מצבו הכלכלי של העורר זהה התדרדר פלאים עקב פעולותיה. נטען כי הבית ממושך ואלמלא ימכור אותו העורר יעשה זאת הבנק למשכנתאות.

בסוף דיון צמצם ב"כ העוררים את בקשתו לקבלת הסכם המשיבה למכירת הבית בכפוף לקבלת סכום בסך 650,000 ₪ לאחר מכירתו.

כלשונו - "אני חושב שבנסיבות אלה צריך להחזיק גם את המשיבה להסכם ולמנוע את הנזק הגדול שייגרם סתם, ולאפשר לנו לקבל את אותו מכתב הסכמה שכן הפקדה של 650,000 ₪ בערובות בנקאית או מזומנים

טור תמורת המכר של הדירה וזאת בגין 100,000 ₪ המופקדים וליתר הערבויות [...].

.22. המשיבה התנגדה לקבלת העורר לרבות להצעתו החלופית של ב"כ העוררים אשר הוצאה בדיון.

לטענה, החלטת בית משפט קמא ראייה, מאוזנת וכוננה ואין מקום להתערב בה. עסוקין בחקירה מרכיבת, מסווגת ומרובת פרטיים, נחקרים מסמכים. חוקרי המשיבה פועלים בשיקידה סבירה על מנת לעשות לקידום החקירה ותנאי השחרור עליהם הסכימו הצדדים אמורים להבטיח את קיומה ללא הפרעה. עוד נטען כי בעת מתן ההסכמה כשיר היה עורך 1 לשקל את כל הנתונים ולקבל החלטה מושכלת. היומו מאושפז בבית החולים אותה עת לא פגע בשיקול דעתו. אמנם המשיבה הסכימה תחילה לשחרור העורר בתנאים שאינם כוללים עיקול ברישום של זכויות עורך 1 בבית, אך התפתחות חקירותיו שחלו מיום השחרור, מצדיקות את הותרת התנאי האמור על כנו. הודגש כי עורך 1 בחקירתו הראשונית הודה בבחירה חלק מן המעשים המוחשיים לו ויש לאפשר את מיצוי החקירה, בפרט שבקרוב עומדת להסתיים מחצית השנה מאז מתן הערובות. המשיבה לא התחייב כי במהלך תקופה זו יחקיר העורר בשנית. מכל מקום הסכמתו של עורך 1 לתנאי השחרור, לרבות העיקול ברישום על זכויותיו בבית, נעשתה במידע מתווך שיקול כלכלי.

במהלך הדיון הגישה המשיבה לעיון בית המשפט את הودעתו של העורר ושני דוחות סודיים המפרטים את השתלשות החקירה ואת פעולות החקירה אשר בכוונתה למשיך ולבצע.

דין והכרעה

.23.

בחנתי את הנתונים שלפני וشكلתי את עניינם של העוררים.

.24. כאמור בסעיף 48(א) לחוק המעצרים - "שחרור בערובה הוא על תנאי שהמשוחרר יתיעצב לחקירה, לדין במשפטו או בערעור, או לנשיאות עונשו, בכל מועד שיידרש, וכן שיימנע מלשבש הליכי משפט; בית המשפט רשאי להוסיף תנאים, פרק זמן שייקבע, ככל שימצא לנכון [...]."

.25. בעניינו, הוסיף בית משפט קמא בהסכם הצדדים, בין היתר, תנאי של עיקול ברישום על הבית.

.26. טענה העוררים ובפרט טענתו של עורך 1 היא כי מצבו הכלכלי השתנה לרעה והביאו לעברי פי פתח עד כי נאלץ הוא למכור את הבית (או את זכויותיו בבית) על מנת לככל עצמו כראוי, בין היתר בשל פעולותיה של המשיבה אשר פגעו קשות בעיסוקו ובעסקו. בכך יש לראות נסיבה חדשה מצדיקה עיון מחודש בתנאי השחרור תוך ביטול העיקול ברישום על זכויות עורך 1 בבית ומtan הסכמה לפיה עם מכירת הבית יועבר סכום בסך 650,000 ₪ לרשות המשיבה בהתאם לכוונתה הראשונית כפי שנוסחה ביום השחרור בטרם הושגה הסכמה.

.27. כאמור בסעיף 52(א) לחוק המעצרים - "עזרה, משוחרר בערובה או טובע רשאי לפנות לבית המשפט

בבקשה לעיון חוזר, בעניין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת ההחלטה.

בענייננו, עברו למלגה מאربעה חדשניים מיום מתן החלטת השחרור ועורר 1 לא נחקר במהלכם. כן לטענתו מצבו הכלכלי התדרדר באופן ממשי.

28. כשלעצמו סבירני, כי חלוף הזמן ושינוי מהותי במצבו הכלכלי של העורר, עשויים להוות הצדקה לעיון חוזר בהחלטת השחרור, תוך שינוי התנאים שנקבעו בה, גם אם אלו נקבעו על פי הסכמת הצדדים. ככל ניטן להעלות על הדעת מצבים בהם יסכים עצור או משוחרר בערובה לתנאי שחרור מסוימים, אולם נוכח שינוי נסיבות ייחודי ותקשה לעמוד בתנאים עליהם הסכים. בדונו יש לזכור כי הסכמת עורך 1 ניתנה בעודו מאושפז בבית החולים תוך הימנענות מהצורך בהבאתו לבית המשפט לשם קיום הדיון, גם אם מצבו הבריאותי אותה עת לא פגם בשיקול דעתו לא ניתן להטעיל כליל במצבו הכללי בעת מתן הסכמה. כן יש להציג כי למרות הזמן שחלף ממועד השחרור לא נחקר עורך 1 פעמיinus.

29. למרות זאת, לאחר שיעינתי בחומר שהוצע לפני אני סבור כי בשלו התנאים לשינוי בתנאי השחרור. כאמור בהחלטת בית משפט كما החש הסביר התלוי ועומד נגד עורך 1 הוא בעוצמה לא מבוטלת. העברות המיוחסות לו אינן עבירות זנחות כלל ועיקר. החקירה הנערכת בידי המשיבה היא חקירה מסועפת ומורכבת המחייבת מאמץ חקירתי רב, נרחב ויצא דופן. המשיבה פועלת בשקייה סבירה על מנת לקדם את הלכי החקירה ויש לאפשר לה המשיך ולקדמה תוך מניעת חשש לשיבוש הלכי החקירה ומניעת חשש לסיכון בטחונו הכלכלי של הציבור ויחדיו. תנאי השחרור שנקבעו בהחלטת בית משפט כמו לבאים להבטיח תכליות אלו ולעת ההז איני סבור כי הוצאה עליה מבורתה אשר מצדיקה את השינוי המבוקש. לא נעלמה מעניינו טענתו של עורך 1 בדבר הרעת מצבו הכלכלי, גם נוכח פעולות המשיבה עצמה, אך טענותיו בדבר ההתדרדרות המשמעותית במצבו טרם הוכחו באמצעות אסמכתאות. אף לא ניתן לקבוע בשלב זה כי עם תום תקופת הקפאה ימכר הבית בידי הבנק, הлик אשר אמר להימשך ככלעצמו תקופה לא קצרה ואף בגין לא הוציא ראיות כלשהן במהלך הדיון. כן או כן, מעין בחומר שהוצע לפני שוכנعني כי יש לעיון ברישום על זכויות עורך 1 בבית הצדקה חקירתית ובשלב הנוכחי אין מקום להתערב בה.

30. זה המקום להפנות כאמור בסעיף 58(א) לחוק המעצרים לפיו - "הערובה ותנאי השחרור בערובה يتבטלו אם לא יוגש כתוב אישום נגד החשוד תוך 180 ימים; ואולם בית המשפט רשאי, תוך תקופת הערובה, להאריך אותה ואת תנאייה, לתקופה נוספת שלא תעלה על 180 ימים, אם הוגשה בקשה באישור טובע".

סעיף זה מגלה את נקודת האיזון עליה הצביע החוקן לפיה עם חלוף חמוץ השנה מיום קביעת הערובה ותנאי השחרור וככל שלא הוגש כתוב אישום, על המשיבה יהיה לגייס בקשה מתאימה ולבית המשפט נתן שיקול הדעת אם להיעתר לה.ברי כי טענות העוררים שמורות להם למקורה שתוגש בקשה זו. מطبع הדברים על בית משפט כמו יהיה לעורך איזון מחודש בין צרכי החקירה אל מול הפגיעה בזכויות הפרט, אם כי אין לקבוע בעניין

מסמורות בשלב זה.

.31 נפסק לדוגמא בבש"פ 2066/13 **ישראל נ' מדינת ישראל** (25.4.13) - "סעיף 58 גועד ליתן לבית המשפט אפשרות לפקח ולאZN מעת לעת בין האינטראס הציבורי בניהול חקירה מחד גיסא, תוך הפחחת החשש מהימלטות החשוד או שיבוש הליכי החקירה על ידי הטלת הערובה ותנאי השחרור, לבין האינטראס של החשוד לחירות התנועה וחופש היציאה מהארץ".

.32 סבורני כי עד סיום התקופה האמורה (בעוד פחות חודשים ימים), וככל שהמשיבה תסבור כי יש להאריך את תנאי השחרור, נוכח טיב החקירה והיקפה, ראוי כי עורר 1 יחקיר פעם נוספת, על מנת להעמידו נוכחה על החשודות המופיעים לפניו ועל מנת לאפשר לו להתגונן בדין. זאת בפרט שחקירתו היחידה עד כה נערכה בהיותו מאושפז בבית החולים.

.33 בהינתן כל האמור לעיל, אין סבור כי יש להתערב בהחלטתו של בית משפט קמא אשר דחתה את בקשה העוררים לעזון חוזר בהחלטה שניתנה ביום 20.6.17.

המשיבה תוכל לקבל את המסמכים שהוגשו במהלך הדיון לאחר תיאום עם מזכירות בית המשפט ועם העוזר המשפטי.

המצוירות תשלח החלטתי לצדים ותודה קבלתה.

ניתנה היום, י"א חשוון תשע"ח, 31 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.